

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 august 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, declarat de inculpatul

Triboi Nicolae Petru, născut la 27 februarie 1980, originar din com.Truseni, r-nul Strășeni, domiciliat în mun.Chișinău, str.Liviu Deleanu 5 bl.Z, ap.306.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.09.2015 - 16.12.2015;
2. Instanța de apel: 23.03.2016 - 20.04.2016;
3. Instanța de recurs: 15.07.2016 - 24.08.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău din 16 decembrie 2015, a fost încetat procesul penal în privința lui Triboi Nicolae în baza art.264 alin.(1) Cod penal, cu liberarea lui de la răspunderea penală și tragerea la răspundere contravențională, conform art.55 Cod penal, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 150 unități convenționale.

2. Prima instanță, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Triboi Nicolae, la 17 martie 2015, ora 10.00, conducînd autoturismul de model „Dacia”, cu n/î CQK 667, în apropierea blocului nr.51 din str.Paris, mun.Chișinău, ignorînd cerințele imperative cuprinse în pct.41 subpct.2) din Regulamentul circulației rutiere, nu a manifestat prudență sporită la trafic în timp ce executa manevra de mers cu spatele și, ca rezultat, a lovit pietonul Volcova Maria, care se deplasa pe partea carosabilă dinspre trotuar cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1211/D din 02 iunie 2015, vătămări corporale medii manifestate prin fractură închisă cominutivă a ambelor oase ale antebrațului drept, la nivelul articulației radio-caropală pe dreapta, cu deplasarea fragmentelor.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care N.Triboi să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 225 unități convenționale, cu privarea de dreptul special de conducere a mijloacelor de transport

pe un termen de un 1 an, pe motiv că pedeapsa aplicată este prea blîndă; - instanța a emis o sentință contrar prevederilor art.61 și 75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, a fost admis apelul declarat de procuror, casată sentința și pronunțată o nouă hotărîre, prin care N.Triboi a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 unități convenționale.

Instanța de apel, examinînd cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Triboi Nicolae, la 17 martie 2015, ora 10.00, conducînd autoturismul de model „Dacia”, cu n/î CQK 667, în apropierea blocului cu nr.51 din str.Paris, mun.Chișinău, ignorînd cerințele imperative cuprinse în pct.41 subpct.2) din Regulamentul circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13 mai 2009, nu a manifestat prudență sporită la trafic în timp ce executa manevra de mers cu spatele și, ca rezultat, a lovit pietonul Volcova Maria, care se deplasa pe partea carosabilă dinspre trotuar, cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.1211/D din 02 iunie 2015, vătămări corporale medii manifestate prin fractură închisă cominutivă a ambelor oase ale antebrățului drept, la nivelul articulației radio-caropală pe dreapta, cu deplasarea fragmentelor.

În motivarea soluției, instanța de apel a indicat că, prima instanță a dat apreciere corectă probelor administrate și circumstanțelor cauzei, examinîndu-le conform art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor și corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dînd faptei săvîrșite o încadrare juridică corectă.

Consecvent, instanța de apel a indicat că, vinovăția inculpatului se confirmă prin: declarațiile părții vătămăte M.Volcova, ale inculpatului N.Triboi din 17.03.2015; procesele-verbale de consemnare a circumstanțelor constatate din 15.05.2015, de cercetare a locului accidentului rutier și schița accidentului rutier din 17.03.2015, de audiere a părții vătămăte din 10.06.2015; rapoartele de constatare medico-legală nr.934/D din 05.05.2015 și de expertiză medico-legală nr.1211/D din 02.06.2015.

Totodată, instanța de apel a conchis că, deși vina inculpatului este confirmată și acțiunile lui au fost just încadrate juridic în baza art.264 alin.(1) Cod penal, prima instanță, la stabilirea categoriei pedepsei, nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 75 și 61 Cod penal și nu a ținut cont de limitele pedepsei prevăzută de lege, gradul de pericol social al faptei săvîrșite, reflectat de împrejurările săvîrșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, de persoana acestuia și, prin încetarea procesului penal în privința inculpatului, și tragerea la răspundere contravențională, i-a stabilit o pedeapsă inechitabilă, neproporțională infracțiunii comise.

A considerat instanța de apel că pedeapsa aplicată de prima instanță nu-și va atinge scopul de prevenire a săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane.

Prin urmare, la aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de faptul că este o infracțiune

mai puțin gravă, săvârșită din imprudență, de persoana inculpatului, care și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a reparat prejudiciul material cauzat, are la întreținere copii minori, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului și a conchis că, corectarea și reeducarea inculpatului poate avea loc doar prin stabilirea în privința acestuia a pedepsei penale sub formă de amendă în limitele stabilite de sancțiunea art.264 alin.(1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală.

Cu referire la pedeapsa complementară - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, instanța de apel a menționat că aceasta este doar pentru pedeapsa principală sub formă de închisoare, nu și pentru celelalte forme de pedepse alternative, la caz - amenda.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar inculpatul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că decizia instanței de apel este neîntemeiată, prima instanță stabilind situația de fapt și vinovăția lui, corect a încetat procesul penal și i-a aplicat pedeapsă administrativă în temeiul art.55 Cod penal, deoarece dînsul a recunoscut vina, a reparat prejudiciul material cauzat și partea vătămată nu are pretenții față de el.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Deși recurentul nu indică exact temeiul recursului, potrivit textului acestuia, se deduce temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmare.

Motivele recurentului, precum că decizia instanței de apel este neîntemeiată, prima instanță corect dispunînd încetarea procesului penal, aplicînd pedeapsă administrativă în temeiul art.55 Cod penal, deoarece dînsul și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul material cauzat și partea vătămată nu are pretenții față de el, nu pot fi reținute.

În acest sens, Colegiul menționează că potrivit art.55 alin.(1) Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima oară o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, cu excepția infracțiunilor indicate în același alineat, poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea lui este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Prin urmare, pentru a putea fi aplicată respectiva normă este necesară cumularea condițiilor indicate exhaustiv: persoana a săvârșit o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat

că corectarea ei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Consecvent, sancțiunea prevăzută de art.264 alin.(1) Cod penal, în baza căreia N.Triboi a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă cu amendă în mărime de pînă la 300 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani cu (sau fără) privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de pînă la 2 ani.

Conform prevederilor art.16 alin.(3) Cod penal, infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria celor mai puțin grave, astfel, fiind întrunită una din condițiile normei precitate.

Concomitent, Colegiul reține că inculpatul și-a recunoscut vina și a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune, întrunind următoarele două condiții.

Cît privește cea de-a patra condiție - corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale, Colegiul relevă că instanța de apel corect a stabilit lipsa acesteia.

Astfel, potrivit art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracțiuni, cauzînd anumite lipsuri și restricții drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnaților, cît și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Înlocuirea răspunderii penale cu cea contravențională poate fi dispusă ținîndu-se cont de cuantumul prejudiciului produs, precum și de caracterul prejudiciabil concret al faptei comise, care trebuie să fie evaluat avîndu-se în vedere toate condițiile concrete de săvîrșire, ce se raportează la modul comiterii faptei, mijloacele, timpul, locul săvîrșirii infracțiunii etc.

Consecvent, instanța de apel corect a stabilit că prima instanță a individualizat pedeapsa contrar legii, pedeapsa contravențională sub formă de amendă fiind inechitabilă și neproportională infracțiunii comise, și care nu-și va atinge scopul de prevenire a săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane, or, N.Triboi a afectat esențial un membru al comunității umane în una din valorile sociale supreme protejate de lege - sănătatea persoanei, săvîrșind aceasta prin încălcarea unor reglementări rutiere elementare.

Coroborînd cele expuse, Colegiul penal conchide că la stabilirea pedepsei instanța de apel a ținut seama pe deplin de principiile de aplicare, prevăzute de art.61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare, stipulate în art.75 Cod penal, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea, de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii comise, de comiterea unei infracțiuni mai puțin grave din imprudență, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina și a

solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, a reparat integral prejudiciul material cauzat, are la întreținere copii minori, precum și de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului, și i-a aplicat o pedeapsă echitabilă, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, la amendă în mărime de 200 unități convenționale.

Colegiul conchide că concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii și individualizată conform prevederilor legale. Deci, analizând materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Prin urmare, argumentul recurentului, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele de aplicare a pedepsei stabilite, este neîntemeiat, dimpotrivă decizia este bine argumentată, motivată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de inculpat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Triboi Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016, în propria lui cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 01 septembrie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu